

אמר רבי שמעון: מה טעם, מצטרפין? מפני שהן ראויין ליטמא בשיעור אחד בטומאת מושב (673).

כמו ששינינו [שם כלים משנה ז]: המקצע [משוה סביב סביב באיזמל ומתקנו יפה] מכולן [מאחד מכל אלו: הבגד, השק, העור והמפץ] טפח על טפח, טמא. ומבארת שם הגמרא: הואיל וראוי לעשותו טלאי על גבי מרדעת החמור כנגד בית מושב האדם.

וכיון שהם שויים בשיעור אחד, לכל הפחות באחת מטומאות הזב, ליעשות אב הטומאה,

מצטרפין אף למדרס (674).

גמרא:

מבואר במשנה, הטעם שמצטרפין, מפני שיש בהם שווי שיעור טפח לטומאת מושב לטלאי למרדעת חמור, כמו ששינינו שם במשנה.

הגמרא מביאה ברייתא המוסיפה עוד אופנים שבהם משתווים השיעורים, בנוסף על טפח (675).

לטומאה בדברים שמטמאין, לא בדברים שמתטמאין. כלומר, הרמב"ם מחלק בין דברים המטמאים, כגון שרץ ונבילה, שעליהם נאמר הכלל שרק בשיעורן וטומאתן שוה מצטרפין, לבין מקבלי הטומאה, ועליהם לא נאמר כלל זה, ודי באם יש להם שווי בדבר אחד. והתוס' יום טוב לא נח לו בהסבר זה. ועיין במשנה למלך [שם] וברש"ש ובכוועז. ובכל הסוגיא עיין בקרן אורה, וערוך לנר [סוכה שם].

674. ובסוכה שם וכן בשבת שם מפרש רש"י פירוש אחר: הואיל ואם קיצע מכל המינים יחד ועשה מהן טפח על טפח ותפרן יחד, יכול לעשות בו טלאי למרדעת חמור.

ועיין שם בתוס' ומפרשים. וכפירוש השני פירש כאן המיוחס לרש"י. ובהערה הבאה יסוכם.

675. מבואר על פי התוס' [שם סוכה ד"ה כדתנן] וכן פירש הר"ש שם.

ואילו לפירוש השני [הערה הקודמת], גם ברייתא זו מתפרשת בצירוף כמה מינים, וכן פירש המיוחס לרש"י.

סיכום: לפי פירוש הראשון, טעם הצירוף הוא

673. כתב רבינו עובדיה: אף על גב דאמרן לעיל דכל שאין שיעורן שוה, אין מצטרפין? הכא מצטרפין, אף על פי שאין שיעורן שוה. הואיל והן שוין לדבר זה, שכל אחד מהן ראוי לטמא במושב הזב. הלכך מצטרפין לטמאות מושב.

וממה שכתב בסוף דבריו "מצטרפין לטמאות מושב", משמע [עייין באהבת איתן על המשנה] דעתו, שדין צירוף הוא לענין מושב בלבד. אבל, אין כן דעת התוס' במסכת שבת [ד"ה ואמר], אלא [לשון התפארת ישראל]: מדשוו שיעורייהו בטומאה אחת מטומאות הזב, משום הכי, גם בשאר טומאות הזב, מצטרפין.

ונחזור לקושיית רבינו עובדיה. איך מצטרפין, הלא אין שיעורן שוה, והלא אמר רבי יהושע [במשנה בדף הקודם] שאם אין שיעורן שוה, לא מצטרפין? ותירץ, כיון שיש להם שיעור משותף לדבר אחד, לפיכך מצטרפין.

ותמה התוס' יום טוב: ומה בכך שיש להם שיעור משותף, הלא לשרץ ונבלה גם יש להם דינים משותפים, ובכל זאת אינם מצטרפין, הואיל ואינם שוין לכל דבריהם?

והאמת שהרמב"ם בפירוש המשנה הקשה כן. ומתוך "שאנו חוששין להשוות השיעור